

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Anny Šotolové „Gender a móda: vliv genderového složení oboru na vnímání módy studentkami“

Celkové hodnocení: Bakalářská práce Anny Šotolové vznikala v jistém shonu, ne-li zmatku, takže jsem měl příležitost se s ní skutečně seznámit až při psaní tohoto posudku. Navzdory okolnostem si autorka s tématem poradila přijatelným způsobem. Zejména teoretická část práce je svižně napsaná, založená v širokém spektru literatury a vcelku systematická. Dojem kazí část empirická, která sestává z mnoha repetitivních pasáží, nedaří se jí na teorii dostatečně navázat a má trable i v rovině výstupů statistické analýzy. **Práci doporučuji hodnotit známkou „dobře“ až „velmi dobře“ v závislosti na průběhu obhajoby.**

*

Dílčí komentáře: Jak již bylo řečeno, teoretická část práce má řadu pozitiv. Zahrnuje sice i pasáže s diskutabilní relevancí, kupříkladu o historickém vývoji módy, ale ty nejsou příliš rozsáhlé a čtenáře neodvádějí daleko od hlavní linie práce. Autorka svá konstatování poctivě založila v nadstandardně objemné literatuře, kterou si k tématu nastudovala. Vytknout by se možná dalo to, že místy jsou „vědecky“ odkazovány i značně banální teze (např. z Tischlera 2004 na s. 10), ale to je v jen drobnost. Celkově je teoretická část zajímavá a poměrně systematická, byť čtenáře zahlcuje velkým množstvím teorií a konceptů, které nejsou vždy náležitě usouvztažněny a zůstávají značně nevytěžené v empirické části práce. Zařazení shrnutí (kap. 2.7) je chvalitebné, ale sám jeho obsah je málo výživný. Z empirické části práce jsem o poznání rozpačitější. Autorce se nepodařilo jasně ukázat návaznost na prostudované teorie. Hypotézy práce jsou na čtenáře vychrleny bez jakéhokoli kontextu a ten, kdo není již předem se smyslem práce důkladně obeznámen, se nad nimi může podívat. Dotazník, na kterém je práce založená, není špatně vymyšlený, ale je velmi dlouhý a autorka čtenáře nemilosrdně drtí obsáhlým shrnutím deskriptivních statistik. Ty jsou navíc doprovázeny nevábnými a dysfunkčními grafy, které reportují místo proporcí počty respondentů a řadí odpovědi s drzým vzdorem proti logice. Autorka se situaci snaží zachránit doprovodným textem, ale ten je repetitivní a spíše úporný. Ocenil bych efektivnější reportování.

Problém mám také se statistickým testováním autorčiných hypotéz. Výstupy analýzy mi přijdou při okometrické konfrontaci s daty přesvědčivé, ale kontingenční tabulky jsou podány příliš úsporně na to, aby se v nich dalo dobře zorientovat. Zejména mne zarážejí autorčiny očekávané četnosti. Nulová

hypotéza je přece taková, že názory respondentek z humanitních a technických oborů jsou stejné, a ne že názory respondentek jsou rovnoměrně rozloženy mezi souhlas a nesouhlas. Nebo něco přehlížím? Kapitola 3.5 je navíc stejně cyklická a vyčerpávající jako předcházející líčení popisných statistik.

V hodnocení kvality bych očekával, že autorka bude adresovat problém reprezentativnosti získaného vzorku, či otázku jednoznačnosti dělení na technické a humanitní obory, potažmo míru jejich stereotypnosti co se týče genderové kompozice studentů, ale k ničemu z toho nedochází. Přílohy práce jsou moc obsáhlé a obsahují mnohdy informace přítomné již v textu samotném.

V Praze 15. 9. 2020

Petr Špecián, Ph.D.